

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1828.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Εξ Αιγίνης, 1 Σεπτεμβρίου.

Κατά τας ἐκ Σμύρνης νεωτέρας ειδήσεις, φαίνεται ὅτι κερκότης μάχη περὶ τὴν Σούμλαν, τῆς ὁποίας, ἡ ἐκδασίς αἰσῶς ἀγνοεῖται, παρ' ἐκτὸς ἂν ὁῶσωμεν πιστὴν εἰς Τουρκίαν τι πιτλάκιον [bulletin], τὸ ὁποῖον ἀπονέμει σημαντικὴν ἐν εἰς τὰ Τουρκικὰ στρατεύματα.

— Λέγεται πρὸ ἡμερῶν ὅτι οἱ Πρέσβεις τῶν τριῶν Συμμάχων ἐφθάσαν εἰς τὰ παράλια τῆς Μεσσηνίας.

Μεταξὺ τῶν ὀλίγων ἐκ τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλθόντων φιλελλήνων, οἵτινες μὲ αἰσθήματα εἰλικρινείας καὶ ἀφιερθείας συνηγωνίσθησαν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας μας, εἶναι καὶ ὁ Συνταγματάρχης Βικέντιος Πίζας ἐκ τοῦ κατελείου τῆς Νεαπόλεως. Ὑπηρέτησεν εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐκλείσθη εἰς τὴν Ἀκροπολιν τῶν Ἀθηνῶν ὡς ἀρχηγὸς τῶν φιλελλήνων· ἐξεστράτευσεν εἰς Χίον· καὶ κατὰ τὸ παρὸν εἶναι διωρισμένος παρὰ τῆς Κυβερνήσεως Συνταγματάρχης τοῦ Ναυπλίου, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπουργηματικὸν ὄχι μικρὰν ἀξιοσύνην καὶ φρόνησιν. Ὑπηρέτησε μέχρι τοῦδε εἰς τὴν πατρίδα μας χωρὶς ὅτι ἀπαιτήσῃ τὴν ἐλαχίστην ἀνταμοιβήν. Ἡ μόνη δὲ, τὴν ὁποίαν ἔχει, εἶναι ἡ πολιτογραφία, ἣτις ἐγένετο πρὸς αὐτὸν παρὰ τῆς πόλεως τοῦ Ναυπλίου, καὶ τὴν ὁποίαν σπεύδουσιν ἀκοινοποιήσωμεν διὰ τῆς ἐφημερίδος μας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ

Πρὸς τὸν Συνταγματάρχην Κύριον Βικέντιον Πίζαν.

Κύριε!

Διὰ τὰ φιλελεύθερα καὶ εὐγενῆ σου αἰσθήματα, καὶ τὴν ἐκ τούτων μετ' ἀποδείξεως εἰλικρινῆ σου ἀγάπην πρὸς τοὺς Ἕλληνας, πλησιεστέρως δὲ, πρὸς τοὺς πολίτας τοῦ Ναυπλίου, εἰς εὐχαριστήσεως δεῖγμα οἱ πολῖται τοῦ Ναυπλίου, διὰ συνελεύσεως μετ' ὁμογνώμονα ψήφου, ἀποδέχονται ἐπαξίως συμπολίτην των, χαίρομενον ὅλας τὰς ἐκφράσεις τῆς ἐγκαρδίου τῶν πολιτῶν ἀγάπης, καὶ πρὸς ἀναγνώρισίν σας, τὸ τῆς δημοκρατίας κατὰσταμα σὲ ἐφοδιάζει μετὰ τὸ παρὸν τῆς πολιτογραφίας ἐπίσημον ἔγγραφον.

Τῇ 20 Ἰουλίου 1828,
Ἐν Ναυπλίῳ

Οἱ Δημογέροντες
Α. Σέκερης.
Λ. Γιαννουκόπουλος.
Σπ. Σπηλιωτόπουλος.
Ὁ Γραμμ. Παν. Βάρβογλους.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝΤΙΜΟΝ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑΝ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ.

Τὸ ὑπ' Ἀρ. 39 τῆς 20 Ἰουλίου τοῦ τρέχοντος ἐκ τῆς ἐντίμου ταύτης δημογεροντίας πρὸς μετὰ δίπλωμα, μετὰ τὸ ὁποῖον μετὰ ἀξιοῦτε μετὰ τὴν ψήφον συμπολίτου σας, ἀσμένως ἐδέχθη.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ δι' ἐμὲ ψήφος αὕτη, Κύριοι, προέρχεται βεβαίως ὄχι τόσο ἀπὸ ἀνάλογον δευχθεῖσαν ἀπὸ μέρους μου ἀξιοσύνην, ὅσον ἀπὸ ἀγαθότητά σας, τούτου χάριν καὶ θέλω προσέξει καὶ ἀχρεὺς ἀπαραιτήτων εἰς τὸ νὰ δυνηθῶ νὰ φανῶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀξιώτερος πρὸς τὴν πατρίδα, εἰς πραγματικὴν τῆς χρεωστούμενης μου εὐγνωμοσύνης δεῖξιν.

Μενων οὖν μετὰ τὴν τοιαύτην διὰ τοῦ ἐγκαρδίου πατριωτικοῦ ζήλου προσοχὴν, ἔχω τὴν τιμὴν τοῦ νὰ καλῶμαι, Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 23 Ἰουλίου 1828.

Ταπεινὸς συμπολίτης σας
Ὁ Συνταγματάρχης Β. Πίζας.

Αἱ εἰς Σύβαν πάροιχοι Ἑλληνίδες καὶ πολίτιδες τῶν ἀποτεφρωθεισῶν Κυδωνιῶν, παραλίον πόλεως τῆς Ἑλλάδος Ἀσίας.

Πρὸς τὰς Φιλελληνίδας τῶν Ὁμοσπόνδων Ἐπαρχιῶν τῆς Ἀμερικῆς, καὶ εὐεργέτιδας τῆς πασχούσης Ἑλλάδος.

Ἀνέγνωμεν, φίλαι, εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος τὰς παρηγορητικὰς ἐπιστολάς σας, καὶ ἡσθάνθημεν τὴν πλέον βαθεῖαν ἐντύπωσιν εἰς τὰς τεθλιμμένας καρδίας μας· ἴδομεν τὸ ἔλεος τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης νὰ διαχέεται καὶ δι' ἔργων καὶ διὰ λόγων ἀπὸ τὰς Φιλελληνίδας τῶν Ὁμοσπόνδων Ἐπαρχιῶν τῆς Ἀμερικῆς μετὰ μεγάλην προθυμίαν εἰς τὰς πληγὰς τῶν δυστυχῶν καὶ ἀπωρφаниσμένων τῆς πολυπαθοῦς Ἑλλάδος, καὶ γεμάται ἀπὸ δάκρυα χαρᾶς, ἐδοξάσαμεν τὸν ὑψιστον διὰ τὴν ἄκραν του εὐσπλαγχνίαν! Αἱ μητέρες καὶ αἱ θυγατέρες τῆς Ἑλλάδος, εὐγνωμονοῦσαι διὰ τὰς φρονίμους παρηγορίας σας, καὶ ἐλευθερίους προσφεράς σας κηρύττομεν εἰς τὸν φωτισμένον κόσμον, ὅτι τὰ πολυστένακτα δεινὰ τοῦ ἐπταετοῦς ἀγῶνός μας καὶ αἱ ὑπερβολικαὶ θλίψεις τῶν θανάτων τῶν πατέρων μας, τῶν ἀδελφῶν μας καὶ πολλῶν συγγενῶν μας, ἐλαττώνονται σήμερον κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὰς φρονίμους συμβουλὰς τῶν παρηγορητικῶν τούτων ἐπιστολῶν σας, καὶ ἀπὸ τὴν συμπάθειαν, τὴν ὁποίαν βλέπομεν, ὅτι ἔλαβον ἀκόμη καὶ αὐτὰ τὰ βρέφη σας εἰς τὰ δεινὰ τῶν Ἑλλήνων, μ' ὅλον ὅτι ἀνατρέφονται τόσο μακρὰν τῆς Ἑλλάδος. Χαίρομεν ὅλαι διὰ τὴν γενικὴν σύμπνοιαν τῶν φιλελλήνων τῆς Ἀμερικῆς πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δυστυχημάτων τῆς Ἑλλάδος, καὶ θαυμάζομεν, ἐνῶ βλέπομεν αὐτὰς νὰ συνέρχονται προθύμως εἰς πολλὰς ἐκατοστίας, καὶ κινούμεναι

ἀπὸ τὴν συμπάθειαν τῆς ἀνθρωπότητος νὰ συνεισφέρωσι
πολλοὶ δὲ τὰ ἐκ τοῦ ὑστερήματός των! διὰ νὰ παρηγορή-
ωσι τὴν δυστυχίαν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγω-
ζομένων Ἑλλήνων. Δὲν λυπούμεθα πλέον, φίλοι! διὰ
τὴν ἀποτέφρωσιν τῶν πατρίδων μας, διὰ τὴν ἀπώλειαν
τῶν περιουσιῶν μας, διὰ τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν προσφιλε-
τάτων μας, καὶ διὰ τὴν διασπορὰν τῶν συγγενῶν μας,
εἰδὴ βλέπομεν ὅτι ἀπὸ τὰς πρὸς τὸν ὕψιστον δεήσεις
τῶν φιλελλήνων τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ὅλης σχεδὸν τῆς
Εὐρώπης, ἡ γενικὴ Πατρίς μας μένει ἀκλόνητος ὕστε-
ρ ἀπὸ ὅλας τὰς καταδρομὰς τῶν τυράννων μας, καὶ ὅσον
ἂν πρὸς αὐτὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς δὲν λυπούμεθα,
εἰδὴ βλέπομεν νὰ ἐπαινῶνται οἱ ἐπταετεῖς κόποι μας
πρὸς τὰς εἰλικρινεῖς παρηγορίας τῶν φιλελλήνων καὶ νὰ
προσθηζονται τὰ δίκαιά μας ἀπὸ τὰς ὑψηλὰς χριστι-
ανικὰς Δυνάμεις, διότι καὶ αὐτοὶ οἱ τύραννοί μας ἤρχισαν
νὰ καταφεύγωσι σωρηδὸν εἰς τὴν Ἐπικράτειάν μας, ὡς
εἰς ἄσυλον ἡσυχαστικῆς καὶ ἐλευθέρου ζωῆς, μὴ ὑπο-
φέροντες τὴν κακὴν διοίκησιν τοῦ τυράστου των, καὶ βλέ-
ποντες ὅτι τὸν ἀγῶνά μας τὸν δικαίον καὶ αὐτὰ ἀκόμη
τὰ βρέφη τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Εὐρώπης· δι' ἐν μόνον
λυπούμεθα, φίλοι, ὅτι δὲν δυνάμεθα πρὸς τὸ παρὸν νὰ
σὰς προσφέρωμεν τὰς εὐχαριστήσεις ἄλλως πως, παρὰ
μὲ μόνην τὴν εἰλικρινῇ ὁμολογίαν τῆς εὐγνωμοσύνης μας
πρὸς τὰς εὐεργετίας τῆς πολυπαθοῦς Ἑλλάδος. Δέχθητε
λοιπὸν, ἀδελφαί, τὰ δείγματα τῆς πρὸς ὑμᾶς εἰλικρινοῦς
ταύτης εὐγνωμοσύνης μας, ἐνόητε συχνὰ εἰς τοὺς βαθεῖς
ὁρᾶν τὰς πρὸς τὸν ὕψιστον δεήσεις σας ὑπὲρ τῶν
πασχόντων Ἑλλήνων! καὶ εἶπε ὁ πατὴρ τῶν φώτων νὰ
εὐλογήσῃ τοὺς κόπους τῶν φιλανθρώπων καὶ ἐναρέτων
ἔργων σας, εἰς ἡμᾶς δὲ τὰς δυστυχεῖς νὰ χορηγήσῃ τὴν
γῆν τῶν προγόνων μας ἐλευθέραν, καὶ ἐξασφαλισμένην ἀπὸ
τὰς καταδρομὰς τῶν τυράννων μας!

Ἐν Σύρα, τῇ 13 Αὐγούστου 1828.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Λονδίνου, 30 Ἰουλίου Ν.

Ἡ ἐγγίζουσα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀναχώρησις δυνατῆς
Γαλλικῆς ἐκστρατείας γεννᾷ κάποιαν εὐχαρίστησιν εἰς
τὴν Γαλλίαν, καὶ φόβους εἰς τὴν Ἀγγλίαν· ἀλλὰ, ἀφίνοντες
κατὰ μέρος, πᾶν αἶσθημα ζηλοτυπίας, αἶσθημα, τὸ ὅποιον
πρέπει νὰ δοκιμάζῃ πᾶν ἔθνος, τὸ ὅποιον ἀναπαύεται, ἐνῶ
ἕτερον ἀποκτᾷ δόξαν καὶ δύναμιν διὰ τῶν προσπαθειῶν
του, δὲν βλέπομεν τίποτε εἰς τὸ κίνημα τοῦτο, τὸ ὅποιον
νὰ δύναται νὰ δώσῃ εἰς τὸν τόπον μας εὐλόγους αἰτίας
ἀτυχίας.

Ἐὰν αἰσθάνωνται φόβους βλέποντες τὴν Ῥωσσίαν νὰ
κάμῃ τόσας προσόδους εἰς τὴν Τουρκίαν, τοῦτο δὲν γίνεται
ἰσχυρὴ εἰμὴ καθόσον ἐνδέχεται ν' ἀποκτήσῃ αὐτὸ τὸ βασι-
λεῖον δύναμιν ἀσυνάρμοστον μὲ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν
ἄλλων ἐπικρατειῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἡπείρου. Ἀλλ' ἡ
Γαλλία καὶ αἱ ἄλλαι ἐπικράτειαι τῆς ἡπείρου πρέπει
νὰ φοβῶνται τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο πολὺ πλέον ἢ ἡμεῖς,
διότι διὰ τῆς καταστροφῆς μόνον τῆς ἀνεξαρτητίας τῆς
Γαλλίας, ἐμπορεῖ νὰ γένη εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐπίφοδος ἡ
Ῥωσσία.

Γαλλικὸν ἐν τῇ Πελοποννήσῳ στράτευμα δὲν θέλει
χρησιμεύει εἰμὴ ὥς ἐμπόδιον εἰς τοὺς Ῥώσους, καὶ
διὰ τὴν ἀποκαταστήσῃ τὴν παρέμβασιν τῶν Εὐρωπαϊκῶν
δυνάμεων κατὰ τὸν πρὸς τὴν Τουρκίαν πόλεμον δραστι-

κωτέραν παρ' ὅσον ἤθελεν εἶναι ἀλλέως. Στράτευμα
Αὐστριακὸν ἐπὶ τῶν συνόρων τῆς Οὐγγαρίας καὶ Γαλλίας
εἰς τὴν Πελοπόννησον ἤθελεν βάλει τὰς μεγάλας δυνά-
μεις εἰς θέσιν τοῦ νὰ καλήσῃ πρὸς τοὺς Ῥώσους
τρόπον, ὥστε νὰ φέρωσι καλὰ ἀποτελέσματα. Αἱ
ἀλλήλας θέσεις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας
ἀρμόδιαι εἰς παρόμοιον συμβιβασμόν. Ἡ Γαλλία
τὴν δόξαν καὶ τὴν δύναμιν, αἵτινες μέλλουν ν' ἀκολουθήσῃ
τὰς ἐκστρατείας ταύτας, ἡ δὲ Ἀγγλία ἐπιθυμεῖ
φύγῃ τὰ ἐξοδά των.

Ἡ κατάστασις τοῦ οἰκονομικοῦ μας μᾶς ἐπιβάλλει
τὴν ἀνάγκην τοῦ ν' ἀποφύγωμεν πᾶσαν πολεμίαν
δειξιν, ἥτις δὲν ἤθελε γένη διὰ τὴν ὑπεράσπισιν
κατ' εὐθείαν συμφερόντων μας.

Ἀποδεχόμεθα τὸ πολίτευμα τοῦ Ἱπποκρίτου, ὅτι
ἀποφεύγῃ πᾶν ὅτι ἡδύνατο νὰ τὸ ἐμβάλῃ εἰς ἐχθρὴν
ξίαν πρὸς τὴν Ῥωσσίαν· ἀλλὰ δὲν εὐρίσκομεν ὀλιγώτερον
ἀρεστὰ τὰ ἐπιχειρήματα, τὰ ὅποια οἱ φίλοι τῶν ὑπὸ
μεταχειρίζονται εἰς ἀπολογία τῶν ὅτι δὲν ἀπεδέχθη
μέτρα ἀρμοδιώτερα μὲ τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν.

Ὁ Δούξ Βέλλιγκτων ἐμποδίσθη, λέγουσιν, ἀπὸ τῆς
πολιτικῆς τῶν προκατήχων του καὶ ἀπὸ τῆς ἐν Νεοκάστρῳ
νικῆς νὰ στήσῃ τὴν Ῥωσσίαν. Ἡ ἀπολογία εἶναι ἀπὸ
ἡ συνθήκη τῆς 6 Ἰουλίου δὲν ἡδύνατο νὰ δώσῃ εἰς τὴν
Ῥωσσίαν δίκαιον, τὸ ὅποιον πρότερον δὲν εἶχε, καὶ
ἐν Νεοκάστρῳ ναυμαχία δὲν ἡδύνατο νὰ στερήσῃ τὴν
Ἀγγλίαν τοῦ δικαίου τῆς παρεμβάσεως, τὸ ὅποιον εἶχε
πρὸ τῆς μάχης ταύτης.

Ἦτο καὶ ἰώρα, καθὼς ὑπῆρξε πάντοτε, εὐκολον εἰς τὴν
Ἀγγλίαν νὰ καταστρίψῃ τὸν ἐν τῇ Μεσογείῳ καὶ Ἐν-
ξείνῳ Πόντῳ Ῥωσικὸν στόλον. Ἐπίσης δ' εὐκλεῖς ἦν
καὶ εἰς τὴν Ῥωσσίαν, ἐὰν ἡ ἐν Νεοκάστρῳ ναυμαχία πῃ
δὲν συνέβαινε, ν' ἀφανίσῃ τὸ Τουρκικὸν ναυτικόν, ὑποτιθε-
τος ὅτι δὲν ὑπεστηρίζετο ἀπὸ κάμμιαν ναυτικὴν Δύναμιν.

[Σφαῖρα καὶ Περιγηγῆται]

Μεταξὺ τῶν περιέργων σκέψεων, τὰς ὁποίας π-
μνουν αἱ ἐφημερίδες τῆς Γαλλίας περὶ τῆς εἰς τὴν
Πελοπόννησον ἐκστρατείας, ὁ Συνταγματικὸς κάμνει τὴν
ἐξῆς:

« Ἡ εἰς Πελοπόννησον ἐκστρατεία ἔπρεπε νὰ διεγεί-
ρῃ πολλὰ τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ καὶ νὰ γεννήσῃ πλῆθος
εἰκασιῶν. Ἀρά γε ἡ ἐκστρατεία αὕτη εἶναι παρεπόμε-
ν τῆς συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου; Συνεφωνήθη παρ' ὅλων τῶν
συσπονδουσῶν ἐν τῇ συνθήκῃ ταύτῃ Δυνάμει; Συν-
εφωνήθη ἰδιαίτερος μὲ τὴν μίαν ἐξ αὐτῶν καὶ δὲν
εὐθύνη κατὰ τοὺς σκοποὺς τῆς; Εἰς ποῖον στάδιον ἔ-
καθίστα τὴν Γαλλίαν; Ἀρά γε εἰς στάδιον εἰρήνης;
εἰς στάδιον πολέμου; κατορθωμάτων ἢ ἀποτυχίας;
Τοιαῦτα διαπορεῖται τις, καὶ εἶναι ἀκόλουθον νὰ δι-
πορῇται εἰς παρόμοιαν περίστασιν. »

« Ἡ Γαλλία ἐμπορεῖ νὰ κάμῃ φίλους εἰς τὴν Ἑλλάδα,
καθὼς ἄλλοτε ἔκαμεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν· θέλει βάλει
κάποιαν ἐνέργειαν τὰ πλοῖά της, θέλει συνηθίσει τὴν
τῶν στρατιωτῶν τῆς εἰς τὴν θαλασσοπορίαν, καὶ ἡ ἐκ-
στρατεία δὲν θέλει γένη διόλου ἀνεπιτυχής, μάλιστα ἐκ
πρὸς τὸ ὕλικόν συμφέρον. Ἰδοὺ ὅσα ἀνέγονται εἰς τὴν
ὑπόθεσιν, καθ' ἣν ὁλὸς ὁ κόσμος εὐχόμενος δὲν θέλον ἀπὸ
βλέπει εἰς ἄλλο εἰμὴ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πρώτου μέρους
τῆς συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου, δηλαδή τὴν ἀπελευθέρωσιν
τῆς Ἑλλάδος· ἀλλὰ τὸ δεύτερον μέρος, κατὰ τὸ ὅποιον

να μὴ κάμουν κατακτήσεις, παρασταίνει ἔαν ἐξαίρνης ὁ δαίμων τῶν πειρασμῶν ἐκὺν Δυνάμεις ἔαν, ὅταν ὁ νέος ἀπόγονος τῆς Αἰ- φιάσης εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Βοσπόρου, τὸν δείξῃ οὗτος τοὺς ὠραίους ἐκείνους τόπους, καὶ τὸν τὸ πνεῦμα διὰ τινος τῶν λόγων ἐκείνων, οὔτινες ἔν ποτε τὸ πνεῦμα ἐνὸς θεοῦ, τί ἤθελε συμβῇ ἤθελε τότε πράξει φρονίμως ἡ Γαλλία ὑπάγουσα Πελοπόννησον;

Γαλλία δὲν παρατάτταται κακῶς ὡς πρὸς τὴν τῆς συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου, ὅποιαδήποτε εἶναι ἡ ἐκτέλεσις αὕτη. Εἶναι ἀληθές ὅτι, ἔαν ποτε, ὅταν ἤθελε διαπορηθῇ ἡ ἐξήγησις τῆς συνθή- κης ἔαν, ὡς ἐνδέχεται, ἡ Αὐστρία καὶ Ἀγγλία ἀντιπαραστήσαντο τὴν αὐτὴν ἐξήγησιν, καὶ ἐλάβανον τὰ ὅσα εἰς τὴν ὑποστηρίξωσιν, οἱ ἐν Πελοποννήσῳ ἀντιπαραστέλλοντες 15,000 Γάλλοι ἤθελον εὐρεθῇ ἴσως ἐπὶ τῶν θέσιν.

Ἡ κατάστασις εἶναι δεινὴ μὲν, ἀλλὰ μεγάλη. Μὲ ἀντιπαραστήσαντες καὶ ὑψινοῖαν οἱ Ἱπουργοί μας δύνανται νὰ ἀντιπαραστήσωσιν τὴν Γαλλίαν εἰς τὴν τάξιν, τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ κατέχῃ. Δὲν ἐμπορεῖ νὰ παρέλθῃ πολὺς καιρὸς ἵνα νὰ αἰσθῇ ὅλη ἡ Εὐρώπη καὶ νὰ σχισθῇ ὁ ἐν τῇ διαγραφῇ χάρτης. Μεθ' ὁποίου τῶν δύο ὑπᾶρχῃ ἡ Γαλλία, θέλει βεβαίως ὑπερισχύσει. Ἡ τερμινῶν δὲ περιστάσιν ἡ Γαλλία δύναται νὰ ἐπανα- σταθῇ ὅλην τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ ὅλην τὴν τὴν δύναμιν. Καὶ μάλιστα νὰ κάμῃ τοῦτο καὶ διατηροῦσα τὴν εἰρή- νην καὶ ἐν χρειασθῇ, ὅ μὴ γένοιτο, πόλεμος, εἶναι ἔτι ἐπιθυμητόν εἰς τὸ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν τάξιν τῆς. Ἀλλὰ διὰ τὴν εἰρήνην, καθὼς καὶ διὰ τὸν πόλεμον, χρειάζεται δύναμις, καὶ τὴν δύναμιν χρειάζεται ἡ μετὰ τοῦ ἔθνους ἐνωσις. Καὶ ἡ ἐνωσις τῆς ἐνεστώσης κυβερνήσεως νὰ ἔχῃ τοῦτο πρὸ ὧν ἡμεῖς.

Ἡ Μινιστηριακὴ ἐφημερίς ἀποκρίνεται εἰς τὴν εἰς τὴν ἐφημερίδα ἐδημοσίευσαν περὶ τῆς εἰς τὴν Ἑλ- λὰς ἐκστρατείας τῶν Γάλλων, καὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἐκστρατείας εἰς αὐτὴν ἐλέγχους.

Πρὸ πολλοῦ ἡ Δρησκεία, ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ φιλο- σοφία ἐξήτουν ἀπὸ τὰ συμβούλια τῆς Εὐρώπης ἵνα καταπαύσωσιν τὴν θλιβεράν κατάστασιν, ἀπὸ τῆς ἑταλάνιζοτο ὀλέκλῃρος χριστιανικὸς λαὸς, καὶ ἐπαπειλεῖτο συγχρόνως τὸ ἐμπόριον τῆς Μεσογείου.

Ἡ συνθήκη τῆς 6 Ἰουλίου ἔθεσε τὰς βάσεις τῆς ἀντιπαραστάσεως, ἥτις στερεοῦνται τὰς ἀρχὰς τῆς ἀν- τιπαραστάσεως τῆς Ἑλλάδος, συνήρμοζεν αὐτὰς μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς Πρωσίας.

Ἡ ὁμοιοῖα, ἥτις ποτὲ δὲν ἔπαυσε τοῦ νὰ θα- νατὸν μεταξὺ τῶν Δυνάμεων καὶ τοῦ Διδανίου, ἐκείνη ἡμερὰ ὅτι αἱ μετριοφρονες καὶ σοφαὶ συμ- βουλαὶ εἰσακουσθῇ. Τίποτε δὲν ἔγεινεν ὅλα τὰ ἐκείνη ἐπὶ τὴν ἀντιπαραστάσιν μέτρα ἀπεβλήθησαν. Ἡ ἐν Νεο- ἑλλὰς ναυμαχία ἀπέδειξεν εἰς τὴν Τουρκίαν ὅτι αἱ Δυνάμεις εἶχον σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ ἐκτελέ- σωσιν τὴν παρεμβάσεως συνθήκην διὰ τε τῶν συν- τηρητικῶν, καὶ διὰ τῆς δυνάμεως τῶν ὁπλῶν.

Ἡ αὐτὴ δὲν ἐδίδαξε τὴν Πόρταν. Παράπαν ἰδιαίτερα κινεῖν σήμερον κατ' αὐτῆς τὰς ἐκείνη τῆς Πρωσίας. Αἱ δὲ εἰρηνοποιοὶ αὐτῆς δια- κρίνουν τὴν Εὐρώπην, καὶ τολμοῦν

νὰ ἐλπίζουν ὅτι καλῆτερον διδαγμένον τὸ Διδανίον, θέλει γνωρίσει ὅτι εἶναι τέλος πάντων καιρὸς νὰ δια- σταθμίσῃ τὴν Δέσιν τῆς καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ἀντ- αγωνιστοῦ τῆς.

Ἐν τούτοις ἡ Πελοπόννησος κατεχομένη ἀπὸ τὰ Αἰγυπτιακὰ στρατεύματα δοκιμάζει ὅλα τὰ ἐκ τῆς ἐπιδορομῆς δεινά. Ἐὰν ἡ πατρικὴ κυβέρνησις τοῦ Κό- μητος Καποδίστρια ἐπαναρθῇ τοὺς ὀλέθρους, τοὺς ὁποίους ἐξαετὶς σφαγαὶ ἐπεσώρευσαν, ἡ Πελοπόννη- σος βλέπει καθημέραν τοὺς στρατιώτας τοῦ Ἰσραήμη πράττοντας μυρίας δυναστείας, καὶ ἐντὸς ὀλίγου ὁ τό- πος ἐκεῖνος δὲν θέλει εἶναι εἰμὴ ἐρημία.

Ἡ συνθήκη ἄρα τῆς 6 Ἰουλίου δὲν ἔφερεν ἀκόμη ὅλους τοὺς καρπούς τῆς, ἐπειδὴ μέρος τῆς Ἑλλάδος εὐρίσκεται ὑπὸ τὸν στρατιωτικὸν ζυγὸν τῆς Ὀθωμα- νικῆς δυνάμεως. Τὰ στρατεύματα τοῦ Ἰσραήμη εἶναι κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν Πελοπόννησον δὲν ἀρκεῖ νὰ διακοπῇ αὐτῶν ἡ μετὰ τῆς Αἰγύπτου συγκοινωνία· πρέπει καὶ νὰ καταπαύσῃ, διὰ τῆς παρουσίας στρατιωτικῆς δυνάμεως, κατάστασις πραγμάτων ἀντικειμένη εἰς τοὺς ὅρους τῆς συνθήκης.

„Νομιζομεν δὲ ὅτι οἱ Ἀραβες τοῦ Ἰσραήμη δὲν θέ- λουν νὰ ἀντιπαραταχθῶν πρὸς τοὺς στρατιώτας μας· οἱ υἱοὶ τῆς Αἰγύπτου ἐγνώρισαν ἤδη τὴν ἀξίαν τοῦ ναυ- τικοῦ μας εἰς τὸ Νεόκαστρον ἐνθυμοῦνται δ' ἴσως καὶ τὰς Γαλλικὰς λόγχας εἰς τὸ Κάϊρον καὶ τὴν Ἀλε- ξάνδρειαν. Τὰ πάντα λοιπὸν μᾶς κάμνουν νὰ ἐλπίζω- ζεν ὅτι μόνῃ ἡ παρουσία τῶν στρατιωτῶν μας εἰς τὴν Πελοπόννησον θέλει καταπαύσει τὴν κατακράτησιν, καὶ θέλει ἐκπληρώσει τὴν συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου, γενναῖον σκοπὸν τῆς παρουσίας ἐκστρατείας. „ [Γαλλ. Ἐφ.]

Γράφουν ἐκ Βαρσοβίας τὰ ἐξῆς:

Ὁ Ὑψηλότατος Μέγας Δουξ Καίσαροβίκης μέλλει ν' ἀναχωρήσῃ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ κάμῃ τὴν συνθήκην ἐπιθεώρησιν τοῦ ἐν Λιθουανίᾳ στρα- τεύματος. Θέλει δὲ ἀποδημήσει ἐκ τῆς πόλεως μας ἡ- μέρας δέκα. Λέγεται ὅτι τὰ Πολωνικὰ στρατεύματα ἐξήτησαν νὰ συμμεθεῶσιν εἰς τὸν κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον, ἀλλ' ὁ Μέγας Δουξ ἀπέβαλε ταύτην τὴν αἴτησιν μὲ τὸν πλέον εὐχαιρὸν τρόπον. (Γαλλ. Ἐφ.)

Χρονολογικαὶ παραλληλῆαι περὶ τῆς Πρωσίας καὶ τῆς Τουρκίας.

1. Τὸ βασιλεῖον τῶν Κζάρεων πλατυνόμενον ἀπ' Ἀρκτου πρὸς Μεσημβρίαν, καὶ τὸ τῶν Σουλτάνων ἐκτεινόμενον ἀπὸ Μεσημβρίας πρὸς Ἀρκτον, συνώρουν κατὰ τὰς μεγάλας πεδιάδας τῆς Σαρματίας, εἰς τὸ κέντρον τῆς Εὐρώπης.

2. Ἀλέξανδρος ὁ Νεύσκης καταβάλλων τὴν κυριότητα τῶν Μογγόλων τοῦ Γεγγίς Καν, ἐθεμελίωσε τὸ μεγαλο- κάτον τοῦ Βλαδιμίρου, ἐνῶ ὁ Ὀσμὰν ἐσύσταται εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν τὴν Τουρκικὴν τοῦ φυλῆν ἐπὶ τῶν ἐρείπειων τοῦ Ἀραβικοῦ Καλιφάτου. — 1300..

3. Ἡ δύναμις τῶν Γαρτάρων τοῦ Ταμερλάνου κατέβλησε τοὺς Ρωσικοὺς καὶ τοὺς Ὀθωμανοὺς διὰ μ.α. — 1400.

4. Εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βασιλείας τοῦ Ταμερλάνου, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ κατακτητοῦ τούτου, οἱ Ὀθωμανοὶ λαοὶ ἐπανεστίασαν. Ὁ Ἰβὰν Βασιλειεύτης ἀποκαταστήσῃ καὶ ἐξέτεινε τὸ Ρωστικὸν κράτος κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν, καθ' ὃ ὁ Μωάμεθ Β' ἐξέτεινε τὸ τῆς Τουρκίας. Ὁ σταυρὸς ἀνυψώθη ἐπὶ τοῦ θόλου τοῦ Κρεμλίνου εἰς Μοσχάν, καὶ

ἡ ἡμισέληνος ἐστήθη ἐπὶ τῶν κωδονοστασίων τῆς Ἀγίας Σοφίας εἰς Κωνσταντινούπολιν. — 1453, 1462 ..

5. Μετὰ μίαν ἑκατονταετηρίδα, ἀνακαλυφθείσης τῆς Σιδηρίας, ὁ μεγαλοφυὴς Ἰβάν Β ἐξέτεινε τὰ σύνορα τῶν ἐπικρατειῶν του ἀπὸ τὴν Κίνναν εἰς τὴν Σουηκίαν, καὶ ἀπὸ τὴν Λευκὴν εἰς τὴν Κασπίαν θάλασσαν. Συγχρόνως δὲ Σολιμάνος ὁ μέγας ἐξέτεινε τὰ ἰδικά του ἀπὸ τὸν Δράβον εἰς τὸν Τίγγριν, καὶ ἀπὸ τοὺς καταρράκτας τοῦ Νείλου μέχρι τοῦ Βορυσθένους. Καὶ οἱ δύο δὲ οὗτοι ἀρχηγοὶ ἐπολέμησαν μὲ τὴν βαρβαρότητα τῶν ἐθνῶν των, καὶ ἠθέλησαν νὰ δώσωσι καλῆτέρους νόμους εἰς τὸ ἴδιόν των βασιλείων. Οἱ Στρελίτσοι πολιτευθέντες ἀπὸ τὸν Ἰβάν ἔγειναν τρομεροί, καθὼς οἱ παρὰ τοῦ Ἀμουράτου Α συστηθέντες Γιαννίτσαροι πρὸ μιᾶς ἑκατονταετηρίδος. — 1561 ..

6. Ἡ Πολωνία, Ῥωσσία καὶ Τουρκία συνερίσθησαν περὶ τῆς ὑπεροχῆς πρὸς τινὰς φυλὰς τῶν Κοσάκων καταστημένας εἰς τὴν Οὐκρανίαν. Ἡ Ῥωσσία καὶ ἡ Τουρκία ἀλληλοδιαδόχως τὴν ἀπέλαυσαν μὲ ζημίαν τῆς Πολωνίας. — 1680 ..

7. Ἡ Ῥωσσία προπαρασκευάζετο νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν σύγχυσιν καὶ τὴν βαρβαρότητα, εἰς τὴν ὁποίαν εὕρισκετο ἐπὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ οἴκου Ῥομανόφ. Ἡ Τουρκία ἐπράυνε τὸ πολεμικὸν τῆς πνεῦμα ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν διαδόχων τοῦ Ἀμουράτου Δ. — 1689.

8. Πέτρος ὁ Μέγας ἀναβαίνει εἰς τὸν θρόνον τῆς Ῥωσσίας. Ἡ Τουρκία ἐπιχειρεῖται πόλεμον πρὸς αὐτὸν διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ Κάρολον τὸν ΙΒ' βασιλέα τῆς Σουηκίας· ἀλλ' ὁ Πέτρος καταντήσας ὕστερον μὲ τὸ στράτευμά του εἰς στενὰς συνθήκας, ἐκύρωσε τὴν εἰρήνην εἰς τὸ πεδίον τοῦ Φαλεζύνου, ἀποδόσας τὴν Ταναΐδα [Ἀζόφ] καὶ τοὺς εἰς αὐτὴν ὑποτελοῦντας τόπους. — Συνθήκη τοῦ Φαλεζύνου 1711.

9. Αἱ ἐπιδρομαὶ, τὰς ὁποίας ἔκαμον οἱ Νουγαῖοι Τάρταροι εἰς τὴν Ῥωσικὴν γῆν, ἐγέννησαν τὸν πόλεμον τοῦ 1736 ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς Αὐτοκρατορίσσης Ἀννης καὶ τῶν Σουλτάνων Ἀχμέτ Β καὶ Μωάμεθ Ε'. Ἐπᾶυσε δὲ διὰ τῆς ἐν Βελιγραδίῳ εἰρήνης, διὰ τῆς ὁποίας οἱ Ῥῶσοι ἐπανεκτήσαν τὴν Ταναΐδα. — Συνθήκη τοῦ Βελιγραδίου 1739.

10. Αἱ μετὰ τῶν συμπολιτευομένων Πολωνῶν σχέσεις καὶ αἱ πρὸς ἀλλήλους ἐπιδρομαὶ τῶν Ταρτάρων καὶ τῶν Κοσάκων ἐπὶ τῆς χώρας τῶν Μοσκόδων καὶ τῶν Ὀθωμανῶν ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τὸν πόλεμον τοῦ 1768 ἐπὶ τῆς βασιλείας Αἰκατερίνης τῆς Β, ὅστις ἐτελείωσε διὰ τῆς ἐν Κουτσούκ Καϊναρτζίκ (Βουλγαρικῇ κωμοπόλει) συνθήκης. Ἡ Τουρκία ἀνεγνώρισεν ἀνεξάρτητον τὴν Κριμέαν, καὶ δὲν ἐφύλαξεν εἰς αὐτὴν εἰμὴ τὰ θρησκευτικὰ δίκαια τοῦ Μωαμεθανικοῦ καλιφφάτου. Παρεχώρησε δὲ εἰς τοὺς Ῥῶσους τὴν κατὰ τὸν Εὐξείνιον Πόντον ἐλευθέραν ναυτιλίαν καὶ παρέδωκεν εἰς αὐτοὺς τὰ φρούρια Κιμβούρνον, Γενικαλὲ, Κερτζλὲ, Ταναΐδα καὶ Ταϊγανρόκ, καθὼς καὶ τὰς μεταξὺ τοῦ Βορυσθένους (Νίπρου) καὶ τοῦ Βόγου ἐπαρχίας. — Συνθήκη τοῦ Καϊναρτζικίου 1774.

11. Μετ' οὐ πολὺ ὕστερον ἡ Ῥωσσία ἐκήρυξε τὴν Κριμαίαν καὶ τὸ Κουδάν ἐπαρχίας ἰδικὰς τῆς, συγκαταθείσης εἰς αὐτὸ τῆς Τουρκίας, ἣτις συνεκύρωσε μὲ τὴν Δύναμιν ταύτην συνθήκην τακτικὴν ἐμπορίου. — Συνθήκη ἐμπορίου τοῦ 1783.

12. Ἀμοιβαία παράπονα ἀφαιρῶντα τὴν πολιτικὴν καὶ τὸ ἐμπόριον, ἐξήψαν τὸν πόλεμον τοῦ 1787, βασιλευούσης ἐτι Αἰκατερίνης τῆς Β. Ἐτελείωσαν δὲ αὐτὸν αἱ ἐν Ἰασίῳ σπονδαί· ὁ Νίστρος [Νιέστερ] ἀποκατέστη μεθόριον τῶν δύο ἐπικρατειῶν. Οἱ Τούρκοι παρεχώρησαν εἰς τὴν Ῥωσσίαν τὸ φρούριον Ὀχτσακόφ καὶ τὴν παραλίαν, ὅπως ἐκτίσθῃ ὕστερον ἡ Ὀδησσός. Αἱ προτοῦ γεγενημένα συνθήκαι ἐπεκυρώθησαν, βασιλεύοντος τῶν Ὀθωμανῶν Σελίμ τοῦ Γ. — Συνθήκη τοῦ Ἰασίου 1792.

13. Ἀναδάντος εἰς τὸν θρόνον Παύλου τοῦ Α, ἡ Ῥωσσία συνεμάχησε μετὰ τῆς Τουρκίας κατὰ τὸ 1798 κατὰ τῆς Γαλλίας, ἣτις εἶχε κάμει ἐπιδρομὴν εἰς τὴν Αἴγυπτον. Διελύθη δὲ ἡ συμμαχία διὰ τῶν ἐν Παρισίῳ κατὰ τὸ 1801 καὶ 1802, καὶ τῶν μετ' αὐτὰς ἐν Ἀμβασίᾳ γενομένων σπονδῶν, βασιλεύοντος ἤδη Ἀλεξάνδρου τοῦ Α. Ἀλλὰ πάλιν ἀνενεώθη περὶ τὰ τέλη τοῦ 1805.

14. Ὁ ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ ἡπείρῳ πόλεμος καθολικῶς γινόμενος, καὶ ἡ ἐπιβρόχῃ τῆς Γαλλικῆς αὐτοκρατορίας παρεκίνησαν τὴν ὑπὸ τῶν Ῥώσων κατάσχεσιν τῆς Μολδαβίας, καὶ τὴν κατ' ἀρχὰς τοῦ 1807 κήρυξιν τοῦ πολέμου παρὰ τῆς Πόρτας. Τότε ἐπαρουσιάσθη κατέναντι τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὁ Ἀγγλικὸς στόλος. — (8 Φεβρουαρίου 1807).

15. Ἡ ἐν Τιλσίτ εἰρήνη μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ῥωσσίας εἰρηνεύσασα τὴν ἡπείρον, ἐπέφερε τὴν ἐν Σλοδοία συνθήκην καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῆς Μολδαβίας. — Ἀνακωχὴ τῆς Σλοδοίας 12 Αὐγούστου 1807.

16. Μετ' ὀλίγον ὕστερον ὁ ἐν Ἐρφόρτῳ σύλληψις, ἡ μὲ ἐπικύρωσις τῶν συμφωνιῶν τῆς ἐν Σλοδοία ἀνακωχῆς καὶ μάλιστα τῶν ἀφορῶσάν τὴν Μολδαβίαν καὶ Βλαχίαν ἐκίνησαν τὸν πόλεμον τοῦ 1809 καὶ ἀπέβησαν εἰς μάχαι ἐν Ἰασίῳ διαπραγματεύσεις. Τὴν ὀλιγοχρόνιον βασιλείαν τοῦ Μουσταφᾶ Δ εἶχεν ἤδη διαδεχθῇ ἡ παρ' αὐτοῦ τοῦ Σουλτάνου Μαχμούτ Β. Κατὰ τὴν ἐκστρατείαν τὴν ἐν 1810 ἦλθον οἱ Ῥῶσοι ἕως τοῦ Αἴμου, καὶ ὠπισθοδρόμησαν μὲ ζημίαν των· κατὰ δὲ τὴν τοῦ 1811 ἐσυγκεντρώθησαν εἰς τὸν Δούναβιν καὶ ἀπέβησαν νικηταί. Ἐκυρώθη εἰρήνη εἰς Βουκορέστιον. Ἡ Ῥωσσία ἐξέτεινε τὰ ὅριά της ἐπὶ τοῦ Προύτου ἕως τῆς μετὰ τὸν Δούναβιν συρροῆς, αὐτὴ καὶ ἐκεῖθεν ἐπὶ τοῦ Δουναβέως μέχρι τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ ἐν τῇ ἀποκτῶσῃ οὕτω τὴν Βασσαραβίαν καὶ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Μολδαβίας. Τὸ δὲ μεγαλύτερον ἄλλο καὶ ἡ Βλαχία ἐγ' ἀπεδόθησαν εἰς τὴν Πόρταν μὲ συνθήκας, κατὰ τὰς ὁποίας αὐταὶ ἐτίθεντο ὑπὸ τὴν ἄμεσον προστασίαν τῆς Ῥωσσίας. — Εἰρήνη τοῦ Βουκορεστίου 16 Μαΐου 1812.

17. Διὰ νὰ διασαφισθῶσι καὶ ἐξακριβωθῶσιν οἱ ὅροι τῆς ἐν Βουκορεστίῳ συνθήκης, ἐκυρώθη, πρὸς ἀποφυγὴν δι' ἐρίδων, νέα συνθήκη μετὰ τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Πόρτας κατὰ τὸ 1827. — Συνθήκη ἐν Ἀκκερμανίῳ, Ὀκτωβρίου 1827.

18. Ἡ Ῥωσσία προβάλλουσα τὴν καταπάτησιν τῶν συμφωνιῶν τῶν προὑπαρχουσῶν συνθηκῶν, διακηρύττει πρὸς τὴν Τουρκίαν τὸν πόλεμον, καὶ κινεῖ τὰ στρατεύματά της πρὸς τὰς αὐθεντίας Μολδαβίαν καὶ Βλαχίαν. Νικόλαος Α διεδέχθη τὸν Ἀλεξάνδρον ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Κζάρων. Ὁ Μαχμούτ Β εἶναι Σουλτάνος εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. — 14 Ἀπριλλίου 1828.